

Show mult, muzică puțină

Ana-Maria SZABO
Iulian CĂRNU

În afara scandalului cu fluturii striviți pe scenă și, în general, cu tot ce a ținut de nemulțumirile celor de

Paula Seling și Ovi

pe locul 2 (lipsă de fair-play: când toți ceilalți erau în "camera verde" pentru declarații, soliștii acestei piese s-au închis în cabine!), a fost o ediție mai liniștită și care, spre satisfacția noastră, a confirmat anticipările din aceste pagini, legate de realizatoarea Marina Almășan-Socaciu. Culmea este că acum, când bugetul a fost unul de criză, show-ul, spectacolul în sine a făcut toți banii – care nu știm pe ce se duceau (și iată că nimeni nu s-a întrebat!) în anii precedenți! La TVR, după cu se vede, nimeni nu se preocupă de risipirea banului public... Realizatoarea a exploatat perfect resursele Circului "Globus", gazda finalei, intermezo-urile cu numere de circ și de dans fiind adesea mai atractive decât melodiile în sine! De la costume (cu unele excepții, ca în cazul nefericitei Dalma) la decor, totul a fost o plăcută surpriză, dar măcar Dalma Kovács (care e... ungueroaică din Brașov!) a fost singura care, neuitând că face parte din trupa Divertis, a cântat puțin

și în românește! În limba străbună (pe când și aici tot în engleză?) a fost comperajul, unde am remarcat că manechinul Valentina Pelinel, o apariție decorativă, avea o dicție uneori mai bună decât Horia Brenciu - între noi fie vorba, artist... MediaPRO! Acesta din urmă s-a referit tot timpul numai la el, a raportat concursul la persoana sa (a susținut și un recital alături de formația proprie), de parcă era un spectacol dedicat lui... Ideea (și punerea în pagină) a trecerii în revistă a unor șlagăre lansate la Eurovision a fost materializată convingător, însă, de HBO. Un alt recital care ne-a dovedit că la acest concurs s-a câștigat și prin decență și muzică de calitate, nu doar prin exhibiționism, a fost cel al învingătorilor din 2000, danezii Olsen Brothers.

Cum nimic nu se pierde în TVR, iată că, după 25 de ani și mai bine, a fost reluat sistemul cu jurii teritoriale, patentat de Titus Munteanu la „Șlagăre în devenire” (firește, cu mijloacele tehnice de atunci, doar cu legătura radio). În aceste jurii, deși este vorba de un concurs de muzică pop (sau ușoară, cum vreți), am notat prezența mult prea masivă a unor reprezentanți ai jazz-ului, rock-ului sau chiar ai muzicii clasice (iar la București l-am văzut stupefiați, alături de nume respectate, pe un... impresar din Germania, Ratscher!!). În aceste condiții, să nu ne mai mirăm că juriul de la Timișoara a acordat piesei lui Eduard Cărcotă... 0 puncte!! Regulamentul trebuie să devină mai ferm, eliminând toate porțițele: Ovi (Ovidiu Cernăuțeanu) o fi el român la origine, dar locuiește în Norvegia și are cetățenie norvegiană; nu știm care mai este situația actuală a lui Tony Tomas, care, tot așa, locuia în Peninsula Scandinavă. Nemaivorbind de englezul David Bryan (“Come as one” – Gabriel Băruță), căruia i s-a interzis să interpreteze piesa singur, dar ca solist al unei formații, Hotel FM, n-a mai fost nici o problemă! Păi, în acest caz, toți străinii vor apela, formal, la câțiva instrumentiști români și totul va fi OK! La o altă formație, “Pasager”, l-am revăzut cu plăcere pe fostul component al “Școlii vedetelor” și concurent la “Cerbul de Aur”, Ovidiu Anton, a d e p t necondiționat al rock-ului; el a fost și textier al piesei “Running Out of Time”.

Sigur, n-o fi fost atât de grav cu fluturii aceia arși sau striviți (deși, mai normal este să

Luminița Anghel

lansezi porumbei, fluturi sau alte viețuitoare nu în sală, ci sub cerul liber), totuși nu înțeleg de ce T. Tomas și valoroasa Luminița Anghel, împreună cu o impresară, au făcut atâta tam-tam la TV? Piesa lor a primit de la public mult mai puțin decât câștigătorii, care au totalizat, autoritar, 23.412 voturi de la telespectatori, dar și o medie de 309 puncte de la cele 5 jurii (cele din țară având, fiecare, doar un sfert din ponderea celui bucureștean și jumătate pe ansamblu, deci au fost cam formale). Mai mult, piesa cântată de L. Anghel, Tomas și Adrian Piper a fost devansată la public și de Cătălin Josan, care a primit 10.515 voturi! Deziluzia le-o fi fost cauzată de faptul că un membru al juriului a făcut anterior nefericita declarație că piesa lor e favorită? Dincolo de toate, e frumos să pierzi elegant. Cert este că în mai, la Oslo, vom fi reprezentați de piesa "Playing with Fire" compusă de Ovi (anul trecut, la "Cerbul de Aur", a reprezentat... Norvegia!) – și aici au fost discuții, cum că autor ar fi un norvegian. Atu-ul acestui cântec a fost prestația superlativă, din toate punctele de vedere, a frumoasei Paula Seling, care avea nevoie de multă vreme de un hit ritmat, modern. Partenerul ei, cu pantalonii aceia roșii, a avut mai degrabă o alură comic-simpatică. Cert este că dacă nu am fost inspirați să-l trimitem la Moscova pe Cătălin Josan, vorbitor perfect de rusă, acum avem un "norvegian" la Oslo, ceea ce poate fi un avantaj în relațiile cu organizatorii și presa, pentru că altminteri nu credem că a auzit multă lume de el pe acolo. Seling a mai avut o piesă în finală de Andrei Tudor, și aceea bine plasată – pe 5, cântată alături de Kamara (Alb-Negru). Pe 3, în ierarhia finală, a fost C. Josan cu compoziția proprie "Around, Around", iar pe 4 Hotel FM. Reușita compoziție a lui Mihai Alexandru, "Baby", a fost pe 9, cântată (se putea mai bine) de Alexa, și ea fostă la "Școala vedetelor". O altă creație a unui compozitor respectat, Mircea Romcescu, "See You in Heaven", dedicată lui Michael Jackson, a ajuns doar pe 15, poate și datorită punerii în scenă mai neinspirate, dar și lipsei de charismă a solistei Lucia Dumitrescu. Asta în condițiile în care pe pozițiile 6 și 7 s-au clasat cântece mai puțin

Alexa, Mihai Alexandru și echipa lor

convingătoare, dar așa e cu televotingul și cu juriile eterogene.

În final, ca de obicei, cităm din presa autohtonă,

pentru a vă convinge că adesea suntem mai îngăduitori ca alții. Iată, de pildă, câteva extrase din "Jurnalul național": "Ne-am învînețit de răs urmărind finala națională Eurovision. O păpușă gonflabilă, cu nume și prenume, Valentina Pelinel (cine are la TVR

asemenea idei trăznite? Fata e frumoasă, dar... **N. A.**, se chinuie să-și folosească limba maternă, dar se tot împiedică în ea; o Gianina (Corondan, of course)

coafată în mers pe geamul de la tren... Concurenții se luptau să câștige în cursa de-a "cine falsează mai mult și mai bine" în 16 limbi și-o engleză... Nici un concurent nu s-a simțit destul de stăpân pe limba sa pentru a se prezenta în fața poporului astfel încât acesta să înțeleagă cât de cât de ce se chinuie pe scenă. Am avut astfel o finală națională într-o cheie englezească, dar cu solfegiu de baltă. Sonorizarea a fost execrabilă... „Am prezentat această primă ediție acum 16 ani” – și-a început H. Brenciu show-ul.”

Ar mai fi multe de spus, dar ne oprim aici. Necunoscând melodiile respinse, ne mulțumim să credem că acestea au fost într-adevăr cele mai bune, dar ar fi trist ca acesta să fie nivelul actual al componisticii de gen. Și mai trist este că mai toți compozitorii importanți ocolesc concursul, ceea ce se vede... și se aude. (Foto: Tiberiu Crișan, www.bestmusic.ro)